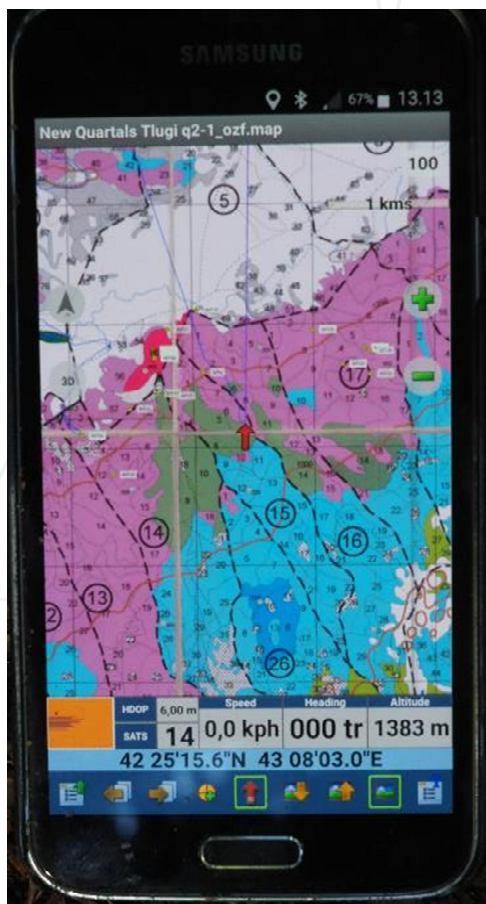

Nyhedsbrev II fra Ambrolauri 2018

Årets besøg af auditor på økologi er klaret. Det er den samme mand, som nu har været her en del gange, så han kender butikken og ved noget om, hvordan vi arbejder. Denne gang ville han også gerne i skoven og inspicere steder, hvor der var høstet og steder hvor høsten endnu var i gang. Det han i særlig grad kigger efter i skoven er efterladenskaber fra kogleplukkernes frokost og tomme cigaretpakker samt omfanget af beskadigelse af træerne i form af afbrækkede kviste. Vi fandt lidt af hvert, men alt i alt i acceptabelt omfang og de tomme plasticflasker kunne ikke med sikkerhed henføres til vores kogleplukkere. Hvert hold er udstyret med en affaldssæk, som de bedes bringe med tilbage til kogleladen om aftenen.

Alt georgisk frø fra LevinSEN er certificeret økologisk. Ikke fordi der endnu har været mange kunder, som har efterspurgt økologisk frø, men blandt andet på årets Langesø-messe havde vi flere henvendelser om dette emne, så måske vil efterspørgslen komme lige om lidt, og så er LevinSEN leveringsdygtig. Certifikatet udstedes til vores georgiske samarbejdspartner Jadvari Abies Ltd. og importeres således til Danmark med dette og kan på det grundlag også få et dansk og europæisk som anerkendt økologisk og forsynes med det

Figur 1 Digitalt skovkort på telefonen viser
aktuel position

kendte røde Ø-mærke. Ud over økologi-certificeringen er frøet også certificeret efter ISO 9001, som er lidt videregående i forhold til den danske kontrolordning med hensyn til sikkerhed for herkomsten af frøet, og det er certificeret efter IQNet SR10 med hensyn til arbejdssikkerhed og social ansvarlighed for vores kogleplukkere og deres familier.

Det er til tider meget vanskeligt i skoven at vide nøjagtigt om man er i den ene eller anden afdeling. Afdelingsgrænserne er ikke markeret i terrænet med undtagelse af nogle gamle rådne pæle i bunden af Tlugi-skråningen. Vi har på telefonen et digitalt skovkort med GPS-position, og det er det vi benytter os af til orienteringen i skoven, og ud fra dette vejleder vi plukkeholdene om deres respektive områder. Den aktuelle position er angivet med en rød pil midt i billedet og nederst til højre kan man se elevationen – her Afd. 15 og 1383 m.o.h.

Det er velkendt, at nogle kogleplukkere tjener gode penge i løbet af sæsonen. Det lokker selvfølgelig flere til, som dog ofte må erkende at det kræver hårdt slid, før pengene er i kassen. Træerne er 35-40 meter høje og koglerne sidder i toppen. Man skal altså både op og ned ad træet på en sikker måde. De fleste vælger at smide koglerne ned på jorden, hvor de så samles i spande og hældes i sækkene. En koglesæk vejer hurtigt over 25 kg. Den skal så bæres ud af skoven til et sted, hvor den kan læsses på en bil eller traktor. Terrænet er stejlt og meget ofte er

der en frodig undervækst af brombær, opvækst af små træer, laurbærkirsebær eller rododendron som man skal forcere. Læsset på transportkøretøjet bringes sækkene til kogleladen, hvor de indvejes og placeres på reoler til tørring. Når kogleladen er fyldt, kommer der en lastbil og hver sæk skal så igen bæres ud af kogleladen og op på lastbilen, som bringer dem videre til klængen i Tbilisi, hvor de igen skal

losses manuelt og placeres på reoler til videre tørring. I Danmark havde man jo nok meget hurtigt fået sækkene anbragt på paller og klaret meget af håndteringen med gaffeltruck. Det kan ikke lade sig gøre her, så i stedet bliver der svedt mere end én gang. De som kan klare udfordringen, tjener så gode penge, mens andre hurtigt giver op og finder på noget andet at lave.

Jadvari Abies Ltd. har i år som noget nyt indført et førstehjælpskursus for folkene i skoven. Det blev afholdt med en ekstern instruktør i det lokale forsamlingshus i nabolandsbyen til Tlugi, Ukeshi, som er opført for midler fra LevinSEN. Huset er endnu ikke helt færdigt, men er alligevel taget i brug. Det kursus vi overværede, handlede mest om hjerte-lunge redning, som nok er relevant, men det bør suppleres med et kursus i behandling af mindre skader, blødninger og den type af mindre uheld som kan forekomme under arbejdet. Dette var en start. Måske skal det udbygges så hvert plukkehold også udstyres med en forbindingskasse.

Figur 2 Førstehjælpskursus med blandt andet hjerte-lunge redning

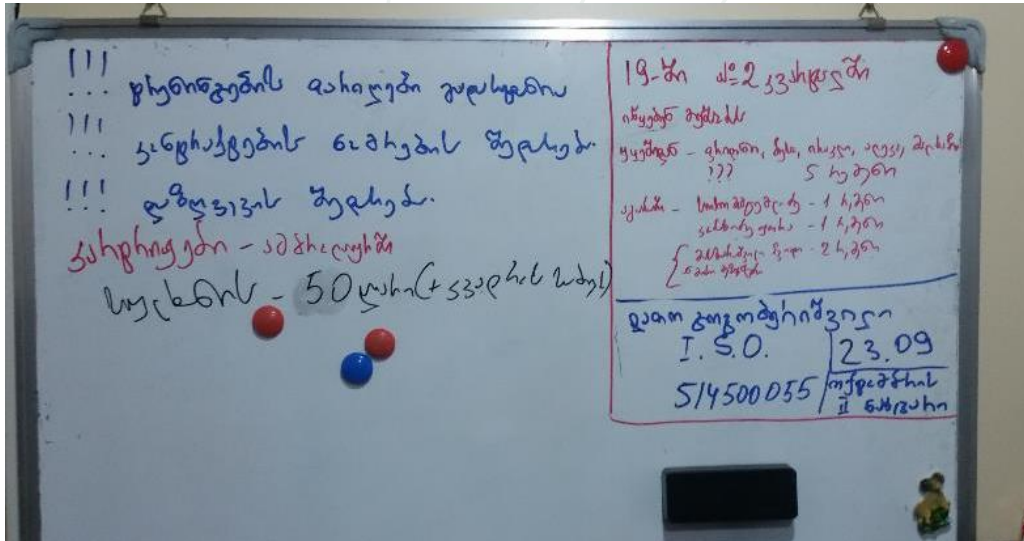
Georgien er på mange måder noget for sig selv. Georgisk er et selvstændigt sprog, som kun tales af de knap 4 millioner mennesker i Georgien plus omkring en million, der er emigreret fra landet og opholder sig i Rusland, Vesteuropa eller Nordamerika. Det georgiske alfabet er helt deres eget og der er ikke nogen som helst genkendelse til vores latinske bogstaver. Derfor er det også vanskeligt at læse vejskilte, hvis de kun er på georgisk, men heldigvis er de som regel også skrevet med latinske bogstaver. De georgiere vi omgås i det daglige, taler som regel kun georgisk og russisk så det meste af kommunikationen foregår med fagter og tegn. Det kan være en udfordring, når der er nogen som forsøger at forklare os, at der altså ligger yderligere 12 sække med kogler længere oppe i skoven, eller når vi skal forklare afdelingsgrænsernes placering i terrænet. Men det løser sig alt sammen med smil og godt humør.

Figur 3 Kirken i Nikortsminda

Ligesom sprog og alfabet er også den georgiske kirke helt sin egen. Faktisk er Georgien et af de allerførste lande, som indførte kristendommen som officiel religion. Kirkernes indretning og liturgien ligner den ortodokse kirke i Europa, men er altså helt deres egen. Lige her i området ligger kirken i Nikortsminda (som også er en proveniens i LevinSENS sortiment), som er bygget i 1010-1014. Den er optaget på UNESCO's liste over verdensarv og er nærmest et 'must see', når man er i dette område og tiltrækker

da også en del turister. Kirken er i det hele taget et vigtigt element i hverdagen for rigtig mange georgiere.

Figur 4 For os er det svært at tyde whiteboardet i kontoret